

باز هم یک زن پناهجو بدست شوهرش به قتل رسید!

دنیا

خبرکوتاه بود: «زن پناهنده ای در ترکیه بدست شوهرش بقتل رسید». این خبر دهان به دهان بین پناهندگان، از آنکارا تا آفیون، از قیرشهر تا نوشهیر و نیده و ... پخش شد. مهپاره رستم زاده زن ایرانی که همراه دو فرزندش شایان و شاهو در شهر قونیه ترکیه پناهنده بودند، صبح روز ۲۶ آگوست ۲۰۰۰ توسط ضربات چاقوی شوهرش «اسماعیل ارمن» به قتل رسید. مهپاره از شوهرش جدا شده و همراه فرزندانش به ترکیه فرار می کند و به سازمان ملل در ترکیه پناهنده می شود. دولت کانادا پناهندگی او را می پذیرد. شوهر مهپاره که تبعه ایران می باشد، بعد از اینکه محل سکونت مهپاره را پیدا می کند، به ترکیه می آید و او را تحت فشار قرار می دهد تا به زندگی مشترک با وی ادامه دهد. اما مهپاره امتناع می کند و تلاش زیادی می کند تا وی را قانع کند که از او و فرزندانش دست بردارد.

مهپاره درمی یابد که تلاشش بیهوده است و احساس خطر می کند. او می فهمد که شوهرش قصد جان او را کرده است. او دو هفته قبل از وقوع حادثه موضوع را بطور رسمی با دفتر سازمان ملل در آنکارا در میان می گذارد و هم زمان پلیس شهر قونیه را مطلع می کند. دفتر سازمان ملل فقط به او وعده می دهد که او را زودتر از موعد مقرر به کانادا منتقل خواهد کرد، اما عملاً هیچگونه اقدامی جهت دستگیری اسماعیل ارمن و یا حداقل محافظت از جان مهپاره از طرف دفتر سازمان ملل و پلیس قونیه انجام نمی گیرد. دلیل عدم اقدام پلیس این بوده که اسماعیل بعنوان توریست وارد ترکیه شده و قانوناً مدت سه ماه می تواند در این کشور بماند.

این قتل در شرایطی بوقوع پیوست که روزبروز وضعیت پناهندگان در ترکیه بدتر می شود و فشار بر آنان از طرف پلیس و دفتر سازمان ملل شدیدتر میشود. در این میان زنان پناهنده بالاخص زنان تنها در وضعیتی وخیم تر و آسیب پذیرتر قرار دارند.

این زنان از جامعه ای می گریزند که زن ستیزی در آن بیداد می کند. آنان از هیچگونه حقوقی برخوردار نیستند و تنها چاره را فرار از جهنم جمهوری اسلامی می بینند. کسانی که با هزاران سختی و مرارت به ترکیه رسیده اند و خود را به کمیساریای عالی پناهندگان معرفی می کنند تا شاید بتوانند از بدبختی نجات پیدا کنند. ولی افسوس که در اینجا هم از فرهنگ زن ستیز و ضد بشری در امان نیستند و گاه نیز جان خود را از دست می دهند.

مهپاره به جمع زنانی پیوست که قربانی ارتجاع مردسالار و زن ستیز شدند. اگر در ایران طبق قوانین اسلامی ممکن بود سنگسار شود، قصاص شود، دستگیر و زندان و شکنجه شود، این بار در مقابل چشمان دو فرزندش و تحت حمایت دفتر سازمان ملل با ضربات چاقو به قتل رسید.

مهپاره نه اولین زنی بود که در خارج از ایران توسط شوهرش به قتل رسید و نه آخرین آنها. قاتل مهپاره، رژیم جمهوری اسلامی و مناسبات مردسالارانه حاکم بر جهان است. قتل مهپاره و دهها زن ایرانی بدست شوهرانشان ادعاینامه ای است علیه ارتجاع اسلامی که ایران را به جهنم زنان تبدیل کرده است. کوچکترین مقاومت و مبارزه از جانب زنان، آنان را در مقابل کل رژیم اسلامی قرار می دهد. هزاران زن ایرانی خطر فرار و رنج و مرارت زندگی در مهاجرت را بجان می خردند تا امنیت جانی خود را تامین کنند. تا زمانی که زنان با سرکوب سیستماتیک دولتی بخاطر جنسیت شان روبرو هستند، پناهندگی حق مسلم شان است.

این فاجعه بار دیگر تأکیدی است بر ضرورت پیشبرد مبارزه متحدانه و پیگیر برای برسمیت شناختن حق پناهندگی همه زنانی که به دلیل جنسیت شان تحت سرکوب و پیگرد حکومت ها قرار می گیرند. پس از وقوع این قتل فجیع به همت تعدادی از زنان طوماری تهیه و پس از امضای زنان ایرانی و کرد عراقی به سازمان ملل ترکیه ارسال شد. آنان در این طومار، ضمن محکوم کردن این عمل غیر انسانی خواستار محاکمه و مجازات اسماعیل ارمن شدند و دفتر سازمان ملل را مسئول پیگیری قضائی مسئله فوق و سرنوشت فرزندان مقتول دانستند.

خبر بالا توسط فعالین سازمان زنان هشت مارس از ترکیه ارسال شده است - «هشت مارس»